

ÖRÖKSÉGÜNK AZ ÚRBAN

2016. április 10.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának előben elhangzott szövege belső használatra –

Rövid lesz a mai üzenet. Nagyon érdekes, amit a Zsidókhoz írt levélben olvasunk egy *végrendeletéről* és egy *végrendelkezőről*. Ahhoz, hogy egy végrendelet érvényes legyen, azt írja a Biblia, hogy a *végrendelkezőnek* meg kell halnia. Ez történt Jézus Krisztussal. Egy hatalmas végrendeletet írt Isten az Ige által, és Ő az élő Ige. Ez a végrendelet megíródott, és *érvényesítése* pedig a végrendelkező halálával történt, aki Jézus Krisztus.

Hányan ismeritek és szeretitek Őt, Jézus Krisztust? Az Ige egy *örökkévaló örökségről* ír, és egy ígéetről, annak az elnyeréséről, és elhívottakról ír. Minden szava csodálatos ennek az Igének! Ha ezen elkezdünk meditatálni, örökkévaló örökség az, csodálatos dolog, mert soha nincs vége. Ezt az örökséget senki el nem veszi tőled.

Ígéretekről ír, amit Isten Ábrahámnak tett. Ábrahámnak tett ígéreteit a Krisztus Jézusban valósította meg Isten, és adta nekünk. *Ábrahám áldása* a Krisztus Jézusban lett a miénk, hogy az valóságba jöhessen, hogy azt mi elnyerhessük, mert mi vagyunk ezeknek az ígéeteknek az elhívottai. Erről szól ez a vers, és kérem, hogy ezt nagyon figyelmesen hallgassátok! Akartok elmélyedni az Igéken? Akkor ez kiváló vers arra, hogy megtudjátok, mi történt a Krisztusban.

ZSIDÓ 9,16–17. 15.

16. Mert ahol végrendelet van, előbb a végrendelkező halálának be kell következnie.

Addig ugyanis nem érvényes.

17. Mert a végrendeletet a halál pecsételi meg, addig nem érvényes, amíg a rendelkező él.

Evvel megértést kapunk, hogy az az egy, aki a kereszten meghalt, hogy vele Isten micsoda örökséget hagyott ránk, és *érvényesítette* az Ő halálával és feltámadásával. A keresztényeknek ott van a nagy hiányosságuk, hogy *nem tudják*, hogy ki az, aki meghalt értük a kereszten! Nem ismerik Őt.

Hallották a nevét, hisznek benne, de igazán *nincs közösségük* Vele. Nincs személyes kapcsolatuk Vele. Nem tudják igazán, hogy *ki Ő*, aki meghalt a kereszten? Mit végzett el Isten az Ő kereszthalálával és feltámadásával? Közelebb kell, hogy kerüljön hozzánk, mert így fogunk tudni azokban az áldásokban élni, amit megszerezett a halálával, elpecsételte a végrendeletet. Mindez azért történt, hogy:

15. ... az elhívottak elnyerjék az örökkévaló örökségnek ígéretét.

Ígéretsorról van szó a Bibliában. Gyönyörű ígéreteket lehet ott olvasni. Arról is szó van, hogy Isten ezeket *odaadta* az elhívottaknak, és azt akarja Isten, hogy ők elnyerjék ezeket.

Nem élhetünk ezeknek a beteljesedése nélkül. Mert Istent az *dicsőíti meg*, ha ezekben az *áldásokban járunk* és élünk. Ebben vesz magának dicsőséget.

Ha másért nem, ezért kell törekedni rá, hogy Istennek dicsőséget szerezzünk az életünkkel. Ezek örökkévaló ígéretek. Hatalmas áldások. Egy örökség, ami el van pecsételve az Ő halálával, a szent vérrel. Ha nem tudjuk, hogy mi van benne ránk hagyva, akkor nem éljük azt a gazdagságot.

Ma egy-két gondolatot nézzünk meg, mert ez végtelen nagy gazdagság, és rengeteg mindent tanít a Biblia, hogy mi van ebben az örökségben. Egy gondolattal kezdjük, amivel a héten az Úr nagyon sokat időzött a szívemben. Már az Ószövetségben meg van írva az örökösöknek egy ígérete az ÚR SZOLGÁINAK ÖRÖKSÉGÉRŐL.

A mai világban oly sok mindent mondanak rólunk és érnek minket támadások. Oly sok a szóbeszéd. Az ember meghallgatja, hogy az ellenség milyen vádakkal és milyen támadásokkal jön, akkor kell, hogy legyen *fegyverzete*. A Szellem hozta ezt, és ez nagyon él bennem, ezért fogom első helyre ezt tenni.

Kérdezhetitek, miért pont ezzel kezdem? Azért, mert a Szellem ezen a téren mozgatta a szívemet a múlt héten. Az ígéretek a végrendelkező azért adta, hogy a halálával érvényesítse és te járj benne. Ezzel a gondolattal nyissuk meg.

Tudnod kell, hogy az ellenségnek vannak tervei az életedre. Nemcsak Isten készíti el az Ő nagyon jó terveit az életedre, és szeretné, ha abban járnánk, hanem az ellenség is készít terveket, gonosz csapdákat, fegyvereket, és ezzel kapcsolatos az a vers. Azt írja Ésaíasban:

ÉSAIÁS 54,17.

17. Egy ellened készült fegyver sem lesz jószerencsés, és minden nyelvet, mely ellened perbe száll, kárhoztatsz: ez az Úr szolgáinak öröksége, és az ő igazságuk, mely tőlem van, így szól az Úr.

Tudnunk kell, hogy van fegyver, amit az ellenség készít ellenünk. Ebből ez kiderül. Isten nem titkolja, hanem leírja, hogy ezt a fegyvert az *ellenség készíti* ellened. Az ellenség igenis készít terveket, gonosz terveket sző ellened, fegyvereket készít hozzá, hogy végrehajthassa.

Isten azt írja, hogy ezek az ellened készült **fegyverek nem lesznek jószerencsések**, nem járnak sikerrel, nem érnek célba. Így minden nyelvet, mely *ellened perbe száll* – vagyis lesznek, akik ellened fordulnak a nyelvükkel, perlekednek, vádakat emelnek ellened –, kárhoztatsz, mert akkor el fogod tudni ítélni, meg fogod tudni ítélni, és semmissé tudod tenni ezeket, mert ez az **Úr szolgáinak öröksége**. Ez egy örökség.

Az Úr örökségében benne van, hogy az ellened készült fegyver nem jár sikerrel. Vissza tudod verni ezeket a támadásokat, ez az Úr szolgáinak öröksége és az ő igazságuk. Akármilyen gonosz vádakat hoznak ellened, az Úr el fogja végezni, hogy az *igazság* nálad van, és kiderül. *Előhozza* a te igazságodat.

Nem képesek megszégyeníteni téged ezekkel a vádakkal, mert ez az ő igazságuk – mondja az Úr –, mely tőlem van, így szól az Úr. A te igazságodat garantálja az a szövetség, hogy előjöjjön, mert ez nem más igazság, ez az Ő igazsága, amit neked adott. A *megigazultsága*.

A gonosz terveknek a végére járhatsz. A gonosz fegyvereket [nyelveket] *megsemmisítheted*, mert ez az Ő öröksége. Nem élhetnek úgy vele, hogy ők jussanak sikerre. Az ellenség kárhoztatva van, és ezt a te *nyelved végzi*. Te kárhoztatod ezeket. Ki kell *jelentened*, hogy az

ellenség minden terve kárhoztatva van! Ezek nem állhatnak meg, ezek megsemmisülnek. Egy ellenem készült fegyver sem lehet sikeres! Ki kell jelentened, hogy ez a te örökséged, mert az Urat szolgálod. Az *Úr szolgálóinak* öröksége ez.

Megtámadtak a kollegáid, egy olyan dologgal jöttek elő, ami nem is igaz. Vádaskodnak ellened. Be akarnak mártani, vagy rosszakat mondanak rólad, ami szemenszedett hazugság, mondjuk így. Azt mondja az Úr, ne keseredj el, ez a fegyver nem lesz jószerencsés!

Te meg tudsz *állni* benne, te képes vagy kárhoztatni ezt, és ki fog derülni, hogy nálad van az *igazság*. És nem másért, hanem mert az igazság nálam van, mondja az Úr. Ez az én igazságom, amit előhozok rajtad, és megmutatom az én igazságomat terajtad.

Ez akkor igaz, hogyha *ismerjük* az Igét, mert ha nem, akkor felvehetjük testben is a harcot az ellenséggel. De ha vádaskodásokra újabb vádaskodásokkal felelünk, akkor belekerültünk egy *testi harcba*. Pontosan lesüllyedünk az ellenség manővereinek a szintjére, de minket nem arra hívott el az Úr, hogy vádaskodjunk, vagy hogy magunkat megvédelmezzük.

Ez az *Ő* része. Én előhozom a te *igazságodat*. Az Úr szolgálóinak az öröksége ez. Nem lesznek képesek kárhoztatni téged, mert *te* fogod kárhoztatni őket. Nálad van az igazság, mert én előhozom az én igazságomat terajtad. Ez az örökségünk egy része. Élvezhetjük ezt, mert az Úr megígérte.

Hogy ebben tudjunk járni, szükség van arra, hogy ebben a megigazultságban *erős alapot* vegyünk. Ezt az előző versek írják, hogy a megigazultságban erős alapot veszel, és tudnod kell, hogy az Úr *igazzá tett*! Te erősen állsz benne, az ellenség nem ingathat meg, mert te erős alapot vettél ebben a megigazultságban, ami Tőle van.

Ezt a hatalmas munkát az Úr Jézus Krisztusban végezte el, az *Ő igazságát adta* nekünk. Magára vette a bűneinket, a kárhoztatásunkat, a vádakat, az összes gonosz cselekedetet, a betegségeket, a fájdalmainkat. Az ellenségnek nem maradt semmije, amivel vádolhatna minket, ha tudjuk ezt a megigazultságot. Erős alapot vettünk. Közli veled, hogyha összegyűlvén összegyűlnek, azt mondja az Úr, az nem éntőlem lesz.

ÉSAIÁS 54,15.

15. És ha összegyűlvén összegyűlnek, ez nem éntőlem lesz! Aki ellened összegyűl, elesik általad.

Valamikor gyülekezik az ellenség, tábort ver, sorakoznak, egyik támadás jön a másik után, még mindig nem fogyott el, még mindig van valami. Te csak *maradj erős*! Te csak állj ebben a megigazulásban erősen, mert azt írja, hogy ha összegyűlvén összegyülekeznek, tudd azt meg, hogy az nem éntőlem lesz! – mondja az Úr.

Aki ellened összegyűl, *elesik általad*. Micsoda örökség! Ha kitartasz ebben a megigazultságban, ha te tudod, hogy az Úr előhossa a te megigazultságodat, mert ez a te örökséged, ha te Őt szolgálod és a keskeny úton jársz, a szeretet útján, akkor mindenki, aki ellened összegyűlik, elesik általad, mert a *nagyobb* lakik benned. Az *Ő erejét* az ellenség nem állhatja.

Nem a saját erőnkől van a megmérettetés. Az *Úr erejéből* van, az *Ő kegyelméből* van. Az Úr nem titkolja, hogy Ő teremtette a pusztítót is. Még Lucifert is Ő teremtette, de a vesztére fut, ha összegyülekezik ellened, mert téged viszont *felruházott* a megigazulás örömeivel és az igazság szabadító erejével.

Nincs olyan erő, ami ha kikérne ebben a harcban és elkezdene perlekedni ellened, felmagasztaltatna, mert te kárhoztatod. Ez az Úr szolgálóinak öröksége, élj vele, *szóld az Igét*

bátran! Legyél erős ebben a megigazultságban! *Erős alapot vettem!* – jelentsd ki ilyenkor mindig. *Egy ellenem készült fegyver sem lehet jószerencsés, nem lehet áldott, mert az Úr maga van énvelem!* Ez van éntőlem – mondja az Úr.

Amikor összegyülekeznek ellened, az nem éntőlem van, de hogy eljöjjön a te igazságod, az az igazság tőlem van. Látnunk kell ezt a felállást, hogy az Úr a mi oldalunkon van, az Úr a javunkra van, az Úr bennünk munkálkodik ebben a hatalmas erőben, a megigazultság erejében! Minden *ellenség megszégyenül!* Ezek szellemi erők.

Nem az anyósoddal van a probléma a konyhában, hanem azok a szellemek, a fejedelemségek, a hatalmasságok, amelyek összegyülekeznek, majd mind megsemmisülnek. Ez az első örökség, amivel foglalkoznunk kellett ma, és csodálatos, hogy ebben megerősíthetjük magunkat.

Bármilyen támadás ér minket, ebben a megigazultságban *erős alapot* veszünk, és kárhoztatjuk ezeket a nyelveket. Nagyon sok történetet tudnék itt mondani bizonyágként, de a te saját életedben is biztos van. Nem győzedelmeskedhet az ellenség! A gonosz tervei megsemmisülnek.

Egy másik csodálatos része az örökségnek, hogy **nem kérhet ki a betegség.** Nem emészt-heti fájdalom a testedet és nem terhelhet a bűn. Mert Jézus Krisztus tanítja, már a négy Evangéliumban előjön nagyon sokszor, hogy a *bűneink bocsánata* és a *testünk gyógyulása* között micsoda szoros összefüggés van, karöltve járnak együtt. *Karöltve jár* együtt a bűneink bocsánata és a testünk gyógyulása.

Sokszor, amikor nem jön a gyógyulás olyan könnyen, ahogy szeretnénk, akkor megpróbáltatásban van a test. Úgy szoktuk mondani, megpróbáltatások vannak. Kell figyelmeztetnünk magunkat arra, amit Jézus itt tanít. Van egy történet, amely az egyik legcsodálatosabb bizonyosság arról, hogy karöltve jár együtt egymással a bűnök bocsánata és a testünk gyógyulása.

LUKÁCS 5,17.

17. És lőn egy napon, hogy tanít vala: és ott ülének a farizeusok és a törvénynek tanítói, akik jöttek Galileának és Júdeának minden faluiból és Jeruzsálemből: és az Úrnak ereje volt Ővele, hogy gyógyítson.

Ezt nagyon szeretjük érzékelni, amikor a légtérben lehet érezni ezt a vibrálást, az Úrnak az erejét, ahogy érezzük, hogy az Úr jelen van közöttünk. Egy sűrű vibrálós légtérben az *Úr ereje* van jelen, hogy *gyógyítson*. Az Úrnak az ereje ez. Ahogy Jézus fel lett kenve erre, úgy van ez az erő jelen *Jézus szolgálatában*. A názáreti Jézust Isten kente fel Szent Szellemmel és erővel.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 10,38.

38. A názáreti Jézust, mint kené fel Őt az Isten Szent Szellemmel és erővel, aki széjjeljárt jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög elnyomása alatt voltak; mert az Isten volt Ővele.

Tudjuk, hogy a betegség az ördögtől van, és az *Úrnak ereje* pedig Jézussal járt, hogy meggyógyítsa a betegeket. Ma is így van, ma is az Úr ereje *gyógyítja* a betegeket egy felkenetésben. Fel vagyunk *kenve* erre a szolgálatra.

A kenet mindannyiunkban jelen van, ha megtanulunk *együttműködni* Vele, csodálatos bizonyságaink lesznek. Minden kézzelrátétellel képesek vagyunk megoldani és *kiárasztani* ezt a kenetet, és gyógyulásokat szólítani, s a betegek gyógyulnak. Így volt jelen az Úr ereje, hogy gyógyítson.

Mindamellett senki nem gyógyult meg ott a sokaságban, akik Jézus körül álltak. Egyetlen egy feljegyzést nem tesz a Biblia. Egy farizeus, egy törvénytudó, senki nem vett gyógyulást, mert *nem olyan szívvel* hallgatták Jézust, hogy ez az erő tudott volna áradni.

Azért jöttek, hogy megfogják őt valahol. Hogy ez a Jézus szombatnapon gyógyít. Ez a Jézus nem tartja be a törvényt. Meg ez a Jézus azt mondja, hogy rontsd le a templomot, és három nap alatt fölépítem. Fonák dolgot beszél ez a Jézus, meg kéne Őt fogni valahogy, ezért vették Őt körbe. Azért hiába volt ott az az erő, nem tudott egyet sem meggyógyítani közülük, mindaddig, amíg történt valami.

LUKÁCS 5,18–25.

18. És ímé, valami férfiak ágyon egy embert hoztak, aki gutaütött volt; és igyekezének azt bevinni és elébe tenni.

Bénult volt, ágyon hozták. Jézus elé akarták betenni, de nem fértek be az ajtón, annyian voltak. Ez Jézusnak a saját háza volt.

19. De nem találván módot, hogy a sokaság miatt miképpen vigyék őt be, felhágának a háztetőre, és a cseréphéjazaton át bocsátották őt alá ágyastól Jézus elé a középre.

Feltalálták magukat. Ezt neked is így kell tenned! Ha nem jutsz el valahova, ahol tudod, hogy ott kell lenned, találj egy *másik utat*! Elkezdtek bontani a cseréphéjazatot. Lebontották a háztetőnek azt a részét, és ott bocsájtották alá ágyastól ezt a legénykét Jézus elé, a középre.

Képzeljétek el ezt a helyzetet! Ha nem megy az ajtón, akkor majd bemegyünk a tetőn át, mondták. Négyen kellett, hogy vigyék, ez volt a minimum, hogy mind a négy széle az ágynak biztonságban aláereszkedjen, és ne essen ki az ágyból ez a bénya.

Képzeljétek el, hogy Jézus meglátta a hitüket! Mert azt írja a következő vers, hogy Jézus nem emelte fel a hangját, hogy micsoda bontást csináltok odafent? Mi folyik odafönt? Mi az, hogy hullik alá a héjazat? Mi folyik odafönt? Vagy valami ilyesmi. Egy szóval nem emelte föl a hangját, hogy micsoda felfordulás van odafönt?! Nem dorgálta meg őket. Azt írja, hogy:

20. És látván azoknak hitét, monda: Ember, megbocsáttattak néked a te bűneid.

Jézus valahogy *belát* a szívnek abba a részébe, ahol ennek a *hitnek* működni kell. Jézus látta a hitüket, hogy micsoda hittel tették ezt. Ezek nagyon jó cimborák voltak. Hallották, hogy ez a Jézus mindenhol gyógyít. A mi barátunknak is *meg kell gyógyulnia*! Mivel nem jutottak be a bejáraton keresztül, addig ügködtek, míg lebontották a héjazatot.

Odaengedték Jézus lábai elé, a középre ezt a nyomorultat. Jézusnak tetszett ez a *hit*. Ezt a hitet kell benned is meglátnia, hogy *nem adod fel*. Hogy van megoldás arra, ha te hitben jársz, hogy arra megoldás jön. Ő megmutatja azt az utat, és te azon az úton keresztül *eljutsz a megoldáshoz*. Ez a hit tetszik Jézusnak, amikor nem adjuk fel.

Látván azoknak hitét, azt mondta neki: Ember, megbocsáttattak néked a te bűneid! Gondolom, ekkor megütköztek, akik hozták. Hiszen nem a bűnei miatt hoztuk neked ide, Jézus! Nemcsak hogy azok botránkoztak meg, akik hozták, hanem az írástudók és a farizeusok is. Azt írja, hogy elkezdtek tanakodni.

21. Az írástudók pedig és a farizeusok elkezdtek tanakodni, mondván: Kicsoda ez, aki ily cáromlást szól? Ki bocsáthatja meg a bűnt, hanemha egyedül az Isten?

Hogyan merészeli ez azt mondani, hogy megbocsátattak a te bűneid, amikor csak Isten képes rá egyedül, hogy ezt mondja? Tehát megforgatta mindenkinek a szívét, a farizeusok megbotránkoztak, a legények, akik hozták, azok értetlenkedtek, hogy Jézus, nem ezért hoztuk eléd, hogy a bűneiről kezdj el beszélni, hanem azért hoztuk eléd, hogy meggyógyuljon! Hát nem látod, hogy bénán fekszik az ágyon? Miért kezdesz a bűnökről papolni? – gondolták magukban. Jézus mégis evvel kezdte. Nem azt mondta neki, hogy kelj fel és járj, vedd az ágyadat! Sokszor mondja Jézus, hogy rendben van, itt vége a betegségnek, vedd az ágyadat és menj haza! De Jézus most nem ezt mondta.

Jézus azt mondta, hogy a te *bűneid megbocsátattak* néked! Az a *hit*, amivel hozták, és amivel ő maga *részt vett* ebben az akcióban, azt hozta neki, hogy Jézus feloldozta őt a bűneiből. Mert Jézus látta, hogy amíg *magát kárhoztatja*, addig *nem fog felkelni* abból az ágyból. Mert amíg a bűneink kárhoztatása a szívünkön van, addig nincs bennünk az a hit, amivel el tudjuk venni a gyógyulást.

Ennél az embernél is ez volt a probléma. Kárhoztatta magát. Valamit tett, és a saját lelkiismeretének *ítélete alatt* volt, így meg tudta támadni ez a gonosz betegség. Jézus tudta, amíg nem *oldozza föl* a bűnei alól, addig ez a legény nem fog felkelni a nyoszolyáról. Ezért mondja neki Jézus, hogy a te bűneid megbocsátattak néked.

LUKÁCS 5,18–25.

22. Jézus pedig észrevén az ő tanakodásukat, felelvén, monda nékik: Mit tanakodtok a ti szívetekben?

23. Melyik könnyebb, azt mondani: Megbocsátattak néked a te bűneid; vagy azt mondani: Kelj fel és járj?

Jézus, amikor *kérdez*, az csodálatos, azon mindig érdemes *elgondolkodni*. Megkérdezte tőlük, hogy melyiket könnyebb mondani, azt, hogy megbocsátattak a bűneid, vagy azt, hogy kelj fel, és járj! Ezen elgondolkodtak, amikor ezt a kérdést feltette. Mert ha én azt mondom valakinek, hogy megbocsátattak neked a bűneid, akkor ezt csak Isten tudja és az illető.

Köztük lévő *szellemi dolog* ez, mert a bűnöket nem lehet látni szemmel. Hogy *feloldoztattak-e* a bűnei és elfogadta-e a *bűnbocsánatát*, ez csak az ő *szívében látszik*, és csak Isten látja azt. Ezt kívülről nem tudták megállapítani a farizeusok.

Azt, hogy felkel az ágyról és meggyógyul, azt minden szem látja azonnal. Jézus megkérdezte, hogy mit gondoltok, melyiket könnyebb? Ha felkel az ágyról, mindenki tapsol és dicsőítik Istent. Ha azt mondom, hogy a bűneid alól feloldoztattál, akkor abból semmit nem láttok.

24. Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön megbocsátani a bűnöket, monda a gutaütöttnek: Néked mondom, kelj fel, és fölvén nyoszolyádat, eredj haza!

Látjátok, hogy az ember Fiáról beszél? Az ember Fia, aki testet öltött. Az Ige, aki testté lett. Az ember Fiának van hatalma a földön a bűnöket megbocsátani. Először a farizeusoknak mondta Jézus, hogy tudjátok meg ez így van. Majd a gutaütöttnek mondta, hogy elfogadtad a bűneidnek a bocsánatát, most vedd a nyoszolyádat, kelj fel, és menj haza! – és ez történt.

25. És az rögtön felkelvén azok szemeláttára, fölvevé amin feküdt, és elméne haza, dicsőítvén az Istent.

Dicsőséges volt. De miért történhetett meg? Mert *elfogadta* a bűneinek a *bocsánatát*. Jézusnak ezzel kellett kezdeni, hogy *ne kárhoztassa magát* belül az illető a szívében. Amíg

magunkat kárhoztatjuk, addig ez a gyógyulás nem tud úgy előjönni, ahogy szeretnénk, és ahogy hiszünk benne.

A tanulság ebből, hogy ugyanaz a *keresztfaáldozat*, ahol Jézus meghalt, oda föl lettek szegezve a *bűneink*, és föl lettek szegezve a *fájdalmaink* és a *betegségeink*. Egyetlenegy áldozat által el lett rendezve mindez. És Isten megbékélt a világgal a Jézus Krisztus keresztáldozatán keresztül. Többé nincs kárhoztatás.

Azt írja az Ige, hogy nincs azoknak kárhoztatásuk, akik Krisztus Jézusban vannak. Mert az új ember, amikor előjött Jézussal a sírból, a feltámadt ember egyetlenegy nem követett el azokból a bűnökből, amelyekért az ő ember Krisztussal meghalt a kereszten. Ez hatalmas munkája Istennek! És ez az *új ember* él bennünk, ez a szellemi részünk.

Nincs közös felülete a bűnnel a szellemi embernek, és azonnal el lett pecsételve a Szent Szellemmel, hogy a sátán el ne tudja rontani még egyszer. Mert Ádámot megtévesztette és a bűnnel közösségbe került. Ez az új ember *mentes a bűntől*, teljesen szabad a bűntől. A bűn nem illetheti a belső embert, az szent a Krisztusban.

Ez az örökségünk, amit minden kereszténynek naponta *tudatnia kell* az értelmével, az elméjével, az indulataival, a gondolataival, hogy *nincs akadály* a gyógyulásom útjában, mert minden bűnöm *megbocsátott*. Minden bűnöm *eltöröltem*, minden betegségem *meggyógyított*. A kereszten elvégeztetett! Ez a kettő *karöltve jár együtt*.

Ezt, ha végiggondolod, ki is fogod jelenteni: *Nincs számomra kárhoztatás a Krisztusban! Minden bűnöm eltöröltem, minden betegségem meggyógyított a keresztfán.* A keresztre kell tekinteni! Ezt a drága Jézus szerezte nekünk.

Akkor igaz az, amit a zsoltáros énekel a 103-as zsoltárban: Aki megbocsátotta minden bűnöd, meggyógyította minden betegségedet. Már az Ószövetségben így van leírva, *karöltve* vannak a bűneink és a betegségeink. Isten mind a *kettőt* orvosolta, megbocsátotta minden bűnünket és meggyógyította minden betegségünket.

Áldjad én lelkem az Urat! – éneklé a zsoltáros. Fogadd el ezt az áldozatot, és kezd el áldani Őt, mert ez megvan neked! Kezdd el áldani Őt! Áldani kell az Urat! Amikor áldod Őt, dicséred Őt és magasztalod Őt, akkor Ő *nagyobbá lesz* az életedben. A gondod, a problémád egyre inkább eltölpül, és semmissé válik a kereszten, abban a valóságos megváltásban.

Áldjad én lelkem az Urat! Mert ez így igaz. Elvitte minden betegségünket, elhordozta minden fájdalmunkat, az Ő sebeivel gyógyultunk meg. Emlékeztetni kell csak magunkat rá, a munka el van végezve ebben a hatalmas megváltásban!

Magunkat kell *emlékeztetni rá*, hogy ne a gyötrő tünetek vegyék el a figyelmünket, ha éppen azokkal harcolunk, hanem arra a *keresztre tekintsünk*, ahol ez elvégződött! Ez valóságosan el lett végezve a kereszten, a kereszthalálban és a feltámadásban. Ez az örökségünk része. Legnagyobb *kincseink* közé sorolható, hogy nem kell betegségben élnünk, nem kell kárhoztatásban élnünk! Isten elvégezte!

Még egy pontot szeretnék említeni az örökségünkről, ami nagyon nagy kincsünk. Ha az embernek már nincsenek betegségei, nem kárhoztatások alatt él, akkor mondhatjuk, hogy beragyogja Isten dicsősége az életét. A megigazultság napja, ami ragyog, ami világosságot hoz. Ez egy olyan dicsőséges fényforrás, ami a mennyből van, a megigazulásunk napja, és beragyogja az életünket, világosságot hoz. Ha ez megvan már nekünk, és ebben járunk, akkor lesz igazi békecségünk.

Jézus azt mondja, hogy **békességet hagyok** néktek. Ezek karöltve járnak. Nem tudsz úgy igazi békességben élni, hogy közben gyötrő fájdalmaid legyenek, vagy szükségeid vannak, vagy magadat kárhoztatod, emészted valamiért. Akkor igazából nem vagy abban a békességben, amit Jézus szeretne, amiről azt mondta, hogy én ezt a békességet hagyom néktek. Így mondja szó szerint. Tehát az örökségnek a része.

A János 14-ben, amikor Jézus kezd elbúcsúzni a tanítványoktól, akkor mondja, hogy békességet hagyok néktek. Nézzük meg, hogy az életünket békességben éljük-e! Ha nem, akkor ebben a békességben ki kell terjesztenünk az életünket, és törekedni kell erre, mert Jézus ránk hagyta ezt! Ez is az örökségnek a része.

JÁNOS 14,27.

27. Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen!

A világ mindent úgy ad, hogy egyrészt ára van, ingyen semmit nem fogsz kapni, ami jó lenne. Mindennek megkérlik az árát. Azt mondja, hogy nem úgy adom, ahogy a világ adja. Egyrészt mindent meg kell fizetned, másrészt minden csak ideig-óráig tart, mert mulandó. Azt mondja Jézus, hogy én ezt a békességet nem így adom néktek, én olyan békességet adok néktek, amit a világ nem tud szolgáltatni. Ezt a békességet vegyétek! – mondja.

A mai világban, amikor meghallgatod a híreket, mit hallasz? Minden héten hallja az ember, hogy micsoda iszonyatos dolgok vannak kint a világban. Tudni kell, hogy én ebben a *békességben megőriztettem*, megtartatom! Ez a békesség az enyém! Jézus ezt nekem adta, és én ebben járhatok. Ez mind valóság lehet a számomra, ha törekszem oda, ha szemmel tartom azt, ha nem hagyom, hogy bármi meglopja ezt a békességet. Én uralkodom ebben a békességben. Semmi el nem lophatja!

Mondom neked, hogy más lesz az életed, mert az örökségben élsz. Ennek az örökségnek a része.

Jézus azt is mondta, hogy az én dicsőségemet *adom* néktek. Ahogy mondja az Atyának a János 17-ben, a főpapi imában imádkozza Jézus. Nagyon megragadó ez az imádság, az egész fejezetet szabad naponta imádkozni az életünkre. Egy gondolatot szeretnék kiragadni belőle.

JÁNOS 17,22.

22. És én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, önékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egyek vagyunk:

Az a dicsőség, amivel Jézus járt a földön, hogy a vakok szemeit gyógyította, a csonkabonkákat megépítette, halottakat támasztott fel, kenyeret megsokszorozította. Az Úr dicsőségét mutatta be minden egyes pontján a szolgálatának.

Azt mondja, hogy azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál – imádkozik az Atyához –, önékik adtam. Ez egy döbbenetes állítás! Jézus ezt a dicsőséget nem vitte vissza magával a mennybe, amikor felvitetett a mennybe, hanem *odaadta* nekünk.

Azt mondta, hogy én ugyan most innen elmegyek, az Atyához megyek, de ezt a dicsőséget néktek adom. Ez azt jelenti, hogy ebben a *dicsőségben kell járnunk* az életünkben, mert Jézus ezt a dicsőséget ránk hagyta! Azt szeretné, ha ebben járnánk. Ez az örökségünk része.

A dicsőség fogja *egybeszerkeszteni* a világban a hívőket. Még ha vannak is különbözőségek abban, hogy most hogyan hisznek, hitbéli, tantételekbeli különbözőségek vannak a különböző csoportok között.

Istennek ez a dicsősége, ami ki fog *áradni* az utolsó időkben a földre, egybeszerkeszti a hívőket. Mert megígérte, hogy ez a dicsőség elárasztja a földet, mint a folyamok a tengert, úgy lesz az én dicsőségem ismeretével teljes ez a föld. És azt mondja, hogy ezáltal lesznek *egyek*. Jézus az Atyával egy volt. Egy egységbe szerkesztést fog elvégezni ez a dicsőségkiáradás.

Látjátok, hogy miért van annyira ellene az ellenség annak, hogy a keresztények egységbe legyenek? Ahányan vagyunk, annyiféleképpen akar kiszakítani minket a helyünkről. Most már így érthető, mert a dicsőség kiáradásáról van szó.

A dicsőség áradása szerkeszti majd egybe, és minél inkább egyben leszünk, annál jobban tud majd áradni ez a dicsőség. És ennek a dicsőségnek el kell öntenie a földet! Jézus addig nem jön vissza a gyülekezeti Testéért, amíg nem *járunk* ebben a dicsőségben.

Szomorú a gondolat, de Jézus nem fog visszajönni csak azért, hogy minket kimentsen ezekből a szörnyű helyzetekből. Mert *nem siránkozó* menyasszonyt akar magának, hogy jaj, Uram, vigyél már el! Mik lesznek itt, Uram, mentsél már ki! Nem! Nekünk itt *uralkodni* kell!

Amikor *uralmat veszünk*, és minden ellenséget a lábunk alá helyezünk, ha ki tudjuk jelenteni a győzelmünket, és ebben a *dicsőségben* tudunk járni, akkor lesz az, hogy azt mondja Jézus, hogy *elveszi* a dicsőséges menyasszonyt, mert készen áll a menyasszony a dicsőségre. Ezért a menyasszonyért fog eljönni.

Egy *egybeszerkesztés* van hátra a Krisztus Testében, egy csodálatos egybeszerkesztésnek kell jönni! És ez akkor következik be, ha elkezdjük ezt a *dicsőséget* megismerni, megtanulni, benne járni. A dicsőség ismerete által egybeszerkesztetünk egyre jobban. Megtapasztaljuk ezt az egységet, hogy egységben járunk, és még nagyobb egységben.

Az egységnek *hatalmas ereje* van. Erről szól a gyülekezet. A gyülekezetben az egybeszerkesztett szíveknek – akik egyként gondolkodnak és egyként hisznek – olyan *ereje* van, hogy nincs az az ellenséges erő, ami meg tudná támadni azokat, akik bent vannak!

Azt az egyet, aki *elszéled*, azt könnyen megfoghatja, ha jön az oroslán vagy a medve, az ellenség. Azt az egyet könnyen körbekeríti és elszigeteli, s ha elkapja, az akaratát végrehajthatja rajta. Sokkal könnyebben, mint azokat, akik bent vannak ebben az *egységben*, és hetente át vannak mosva az Igével, és ragyognak a dicsőségben. Ebben a dicsőségben növekednek, fejlődnek és tudják Istent dicsérni. Erről szól a gyülekezet.

És te bent vagy, mert te bölcsen döntöttél, hogy hagyod, hogy ez a dicsőség átjárjon, ez a dicsőség téged úgy *felépítsen*, ahogy azt Isten akarja. Ebben a dicsőségben lesz igaz, hogy én öbennük, és ők énbennem, ahogy Jézus imádkozza. Egy lakozás ez. Az Atya benned lakozik. Jézus benned lakozik, te pedig Őbenne. A Szent Szellem benned lakozik, te pedig Őbenne.

Az ellenség ezt az erőt nem állhatja. Saját magad nem tudsz ellenállni, nem vagy képes. Nem összemérhető a mi erőnk az ellenségével. De ha az Atya bennünk lakozik, a Fiú bennünk lakozik, és a Szent Szellem bennünk lakozik, akkor az *Ő erejét* ki állhatja? Nincs az, aki meg tudna állni az Úr jelenléte előtt!

Az örökségünk legnagyobb csodája, hogy maga Jézus *lakozást* vesz bennünk, és maga az Úr lesz mibennünk a mi örökségünk. Magát az Úr Jézus Krisztust kapjuk örökségként. Hogy én is öbennük legyek – így zárja az imáját. Az Úr Jézus bennünk lakozik.

Ezért a zsoltáros meri azt énekelni, hogy az Úr az én örökségem, az Úr az én osztályrészem és poharam. Maga az Úr a mi örökségünk. Mire van akkor szükséged az életben, ha az Úr a

tied? Aki azt mondja magáról, hogy a Vagyok. Vagyok, aki vagyok. Amire csak szükség van, Vagyok. Szólíts engem, és én az vagyok.

Mire van akkor szükségünk az életben, ha bennünk lakik a szeretete, ha bennünk lakik a békessége, ha bennünk lakik a teljessége? Mi az, amire szükségünk lehet igazán ebben az életben? Amíg nem ismerjük Őt, addig érezzük ezeket.

Amikor *beteljesedünk* Ővele, amikor beteljesedünk ezzel a szeretettel, akkor megszűnnek ezek az érzéseink, hogy mire van szükségem. Amire szükségünk van, azt *betölti* a teljességből. Tudod-e Őt imádni, szeretni, hogy megadja ezt az egységet, ezt az áradást, ezt a teljességet az életedre, hogy be tudsz teljesedni az Ő szeretetével? És az Ő szeretetén keresztül az Ő egész teljességével.

Imádni fogjuk Őt, mert itt van és vágyakozik az imádatainkra, mert ezt Ő elvégezte, örökséget adott neked. Abban dicsőíttetik meg az én Atyám, ha mi ebben a dicsőségben járunk. Elkötelezzük magunkat. Igenis fogunk a háborgó vizeken járni, és ahol csak a megpróbáltatásaink vannak, ott dicsőségben fogunk járni!

Győzelemben fogunk járni! A betegségeket leuraljuk és elparancsoljuk! A fájdalmakat leuraljuk és elparancsoljuk! Az ellenség minden gonosz tervét megsemmisítjük! Hatalmat veszünk felette! Ez az a dicsőség, amire *elhívott* minket Isten.

Kérdés, hogy akarsz-e uralkodni? Nekem örömöm telik benne, amikor azt mondom, hogy Jézus *nevében* hatalmat veszek. Érzem az Úr örömét. Ezt fogjuk tenni mindannyian, kijelentjük az életünk felett a *teljhatalmunkat*! Jézusban kaptuk. A Jézus Krisztusban való teljhatalmunkkal fogunk ma gyógyulásokat szólítani a testekben! A könyökben és a térdben is van nagyon jó gyógyító kenet.

Soha el ne felejtöd, hogy Nála van minden, amire szükséged van! Nála van minden! Mindent megadott neked az Úr, és arra vágyik, hogy szeresd Őt, mert Ő szerelmes. Ő szerelemmel *vágyakozik* utánad. Ez örök. Örök dicsőség. Örökkévaló örökség.

Nála vannak az *örökkévaló* dolgok, az örök békesség, az örökös öröm a fejünkön, az el nem múló öröm. Ma azzal a dicsérettel kell mennünk a trón elé, ami most a szívünkön gyúlt, amikor hallottuk az Igét. Egy dicsőség gyúlt.

Nem másra nézünk, hanem Jézusra. Csak *Őt lásd*! Nem azért jöttél, hogy embert láss ma, hanem Őt lásd! Ahogy Őt egyre jobban látod, úgy egyre jobban tudsz járni Őbenne. Ez a célja az Atyának, hogy járj Őbenne, hogy Őt dicsérd, magasztald, hogy Őbenne járj, hogy Őbenne teljes légy!

Őbenne nincs betegség. Őbenne nincs fájdalom. Őbenne nincsenek viszálykodós harcok, gyűlölködések. Szabad leszel ezektől. Mentessz tőle. Teljesedj be Őbenne! Hogy az én *örömöm* megmaradjon őbennük – ezt imádkozza Jézus. Ott van-e ez az öröm tebenned? Ha nincs, akkor kérd meg az Urat, hogy segítsen *felgerjeszteni*!

Gerjeszd fel a szellemieket! Ez a te részed. Úgy járunk ebben a világban, mintha ez nem lenne a miénk. Ez nem jó járás. Ez a miénk! Tőle kaptuk. Nagyon *drága árat* fizetett érte. És képesek vagyunk kijárni, mert ránk hagyta, örökség. Úgyhogy nagyon drága Jézusunk van. Dicsérd Őt, és adjál hálákat Neki!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.